

Слово на Българския патриарх Даниил за началото на новата Църковна година

Ваши Преосвещения,
Всечестни отци,
Обични в Господа братя и сестри,

В първия ден на месец септември, в началото на новата Църковна година, в богослужебните събрания ние си припомняме благодатните слова, с които нашият Господ и Спасител Иисус Христос възвести настъпването в света на „благоприятната Господня година“ (Лук. 4:19). Господ дойде сред нас и благовести на бедните по дух царството небесно; даде изцеление на онези, които имат съкрушени сърца; освободи от греховете каещите се; отвори очите и умовете на верните да виждаме с духовното ни зрение въплътения и възкръснал от мъртвите наш Цар и Бог – Христос, за да не се поклащат нозете ни към грешни дела, (срв. Пс. 15:8); донесе ни живот и то живот „в изобилие“ (Йоан 10:10). Съвременниците на Христа, и най-вече преките Му ученици, виждайки делата Му и изследвайки живота Му според Свещеното

Писание, прозрели божественото величие на богочовешката личност на своя Учител и се удостоили да видят с телесните си очи Неговата небесна слава – слава като на Единороден от Отца (срв. Йоан 1:14).

Две хиляди двадесет и шест години след Раждането на Спасителя, ние, съвременните българи също така имаме възможност да виждаме неизречимата Христова слава, която Господ даде на учениците Си, те, от своя страна, на своите приемници и така до днес. През есента на миналата и пролетта на настоящата година всички българи имахме възможността да се запознаем, да видим на телевизионния екран толкова живо и реалистично изобразен живота на един от най-почитаните съвременни светци на Православната църква – свети Паисий Светогорец. Видяхме как чрез вярата на един човек, неговото смирение, любовта му към Бога и човеците той стана обител, жилище на Светата Троица! Как чрез борбата с егоизма, претърпяването на скърбите, постоянството в молитвата, във физически и здравословно слабия човек се проявява Божията крепка сила, как у неукия според света човек се разкрива Божията премъдрост. Днес има живи очевидци на неговата прозорливост, крепкост във вярата и благодатни молитви – неизброимо множество човеци са докоснати от Бога, от Божията благодат чрез този кротък човек. И ние станахме свидетели макар на една малка, но неподправена, истинска част от неговия духовен опит – свидетели на същата онази Христова слава, проявена в Божия човек, каквато виждали съвременниците на земния живот на Христа, защото Господ бе казал: „славата, която Ми бе дал, Аз дадох тям“ (Йоан 17:22) и още: „който вярва в Мене, делата, що Аз върша и той ще върши и по-големи от тях ще върши“ (Йоан 14:12).

В нашата Софийска епархия имахме възможността да се докоснем и да станем съпричастни на освещаващата сила на Божията благодат и чрез поклонението на други православни светци и светини – свети Гавриил Ургебадзе, също наш съвременник, свети Йоан Руски и свети Давид Евбейски, свети Лазар Българин и да общуваме с непосредствените очевидци на делата на тези светци, които макар и да са отминали от този свят, но винаги присъстват сред нас чрез своите облагодатени души, покриващи ни с техните молитви пред Бога.

А нима не беше велика Божията милост, която се засвидетелства пред нас чрез гостуването в страната на Иверската Хавайска мироточива икона на Божията Майка? Станахме очевидци на проявата на Божията сила в не по-малка степен от съвременниците на Господа преди две хиляди години.

Чудото на мироточенето, което се извършваше пред очите ни, е не по-малко дивно от чудото с благославянето и умножаването на хлябовете, с което Господ нахранил над пет хиляди души с пет хляба и две риби! Стотици хиляди у нас се нахраниха и подкрепиха душите си с духовната храна на Божията благодат и отнесоха в домовете си живо свидетелство от това чудо – малка иконка и памуче, докоснати до Пресветия мироточив лик на Света Богородица. Сред вярващите навред се засвидетелства едно умиротворение, едно спонтанно сърдечно славословие към Бога за Неговата велика милост, установиха се случаи на изцеление от различни телесни и душевни недъзи.

Всичко това идва да ни покаже, че Христовите слова за настъпването на благоприятна Господня година – благоприятното време за покаяние и принасяне достойни плодове на покаяние за спасение, се отнасят и са приложими за всички нас! И това, разбира се, е видно не само от изброените случаи на посещение сред нас на прочути Православни светини. През изминалата година пред нас се разкри в по-голяма дълбочина и обстоятелственост животът и подвизите във вярата на редица наши неотдавнашни съвременници. В Софийска епархия се състояха представяния на: книгата на Неврокопска митрополия за приснопамятния Неврокопски митрополит Натанаил, който имаше истински по Бога живот, чужд на всяко лукавство; книгата на Видинска митрополия за двамата видински духовници – йеромонах Паладий и свещеник Никола Милеков, пострадали от атеистичния режим; филма за прот. Евстати Янков – „Чудотворецът от Чепеларе“, който също се излъчи по Българската национална телевизия.

За всички тези събития ние вседушевно прославяме Бога и благодарим на всички, които допринесоха за осъществяването им – Св. Синод, съответните митрополии и институции с техните ръководители и служители, Поместните църкви, митрополии и делегации, които придружаваха посетилите ни светини, служителите и сътрудниците в Софийска митрополия и не на последно място, разбира се, всички вас – православните християни, които с голямо почитание откликвахте и засвидетелствахте вашата любов към Бога и Неговите светии!

Разбира се, пред нас е жив споменът и за нашите бележити предшественици – Българските патриарси Максим и Неофит, смирения игумен на Зографската света обител – схиархимандрит Амвросий, безсребреникът дарител – дядо Добре Добрев и още много други наши доскорошни съвременници – искрени служители и приятели на Господ Иисус Христос, които са верни свидетели и съпричастници на Неговата нетварна слава и благодат.

Следователно, и ние днес можем да кажем заедно с апостола, че сме заобиколени от такъв голям облак свидетели – доскорошни наши съвременници, които макар да са живели като нас в света, в техния живот се проявява нещо, което не е от този свят – силата Христова да се отвържат от всяка лъжа и лицемерие и да живеят с истината и то не както всеки един от тях разбира истината за себе си, индивидуалистично, а в единството и живота на Църквата. Затова, както днес, в първия ден на месец септември, началото на новата Църковна година празнуваме паметта на множество светци, и както с такъв обилен плод на святост е изпълнен календарът през цялата година, можем с увереност да кажем, че такива примери на познати нам човеци, докрай завършили живота си в покаяние и свят живот, имаме и в нашето близко минало. Човеци живели в различно време – време на войни, време на убийства, на политически превратности, време на неверие и гонения, на кризи, лъжи, корупция, развращение, но които през целия си живот до края са опазили вярата си. И именно защото най-важното нещо, от което са се ръководили в своя живот, е било как стоят пред Небесния Цар, затова са се подготвили да бъдат и достойни небесни граждани. Така са оползотворявали времето на всяка година от своя живот до последния си дъх.

В това се заключават и нашите надежди в началото на новото църковно новолетие, че с времето, което Господ отваря пред нас, Той ни отваря и дверите, възможността за покаяние, възможността да се обновява и утвърждава вярата ни, да укрепваме в любовта към Бога и ближните и тази любов да се проявява в мислите, желанията и постъпките ни, да се отвърщаме от злините ни, да се лекуват немощите ни, да укрепва молитвата ни, да придобиваме благодат. Господ затова дойде и така ни възвести настъпването на благоприятната Господня година с Неговото възплъщение и прославяне! Нека Той да ни помага в придобиването на всичко това!

По молитвите на Пресветата наша Владичица Богородица и Приснодева Мария, на празнуваните днес светии и на всички светци, Господ да направи настъпващата нова Църковна година благоприятна за нашето спасение!

Митрополитски катедрален храм „Св. вмчца Неделя“,
1 септември 2026 г.

bg-patriarshia.bg